

Očaran od vje- kovječnih gor.

(Napisao: Ferdinand Sinković)

Cvijetni misec svibanj u Rimu 19xx. Ali u Katakomba Sv. Priscille ne sviti sunce, ne cvita cvijeće. Onda vlada diboka tuga.

Velečasni gospodin Biricz ravno baraće kod radija, ne će li uloviti boljega glasa. Jur se ljeta dan skrivaju u vječnom gradu. Preživili su turobne dane otkada je komunistička revolucija na vladi u Talijanskom. U cijelom Talijanskom, ali osobito u Rimu je potokom curila duhovnička krv. Čisto maneni su bili komunisti. U cijelom gradu nij najti duhovnika. Kao da se je sam zali oslobodio iz pakla.

"Sve je zgubljeno", govori tiho preda se Don Tirone, talijanski svećenik, nešto prik pedeset. Drugačije žive nature, ali sada su mu potezi obraza umorni i mučni.

"Brutta bestia", da izraz svojoj zlovolji Don Bonato, mlad duhovnik, nešto prik trideset. Njegove živce ne more potrošiti ni ov štakorski život. Neka ne zizma naravna nervozna gibljivost elemenat njegovoga života. Gornje riči su bile njegova navadna izreka, ako mu se nešto nij dopadalo.

"Koliko nas je još uopće, don Biricz?" pita don Tirone.

"Hm, čer sam se slučajno sastao s nekim duhovnim bratom. Oni se četverica skrivaju negdi pod zemljom. (Kako je kašnje povidao u Katakomba Svetoga Kalikstusa, ali ovo je pred Bonatom zamućao iz uzrokov, ke ćemo kašnje doznati). Polag ovoga bi nas bilo još sve skupa sedam. Pred mnogo ljeti sam čitao neko prorokovanje, da će se u Rimu i cijeloj okolici zadržavati samo sedam duhovnikov. Mislim, ovo prorokovanje se je sada spunilo. Ne vjerujem, da se još gdo potipa kade u velegradu. Svi su srićniji nego mi. Naši brati su kroz mučeničku smrt, prez purgatorijuma dobili nebesku korunu. A ča je bila kod mnogoga ta smrt? Željnočekana kogula, ka ih je u hipcu ekspedirala u nebeski raj. A mi se moramo ovde šmuljati kot štakori po kanali i trepetati, kada će nam gdo stati na vrat. Ali ča ćemo? Naše mučeničtvo još nij dokonjano. Budimo ponosni, da smo mi odibrani, da potpiramo Crikvu u ovi smrtnoteški časi. Vjernike nesmimo čisto na se ostaviti. Vatikan je čisto pust, crikve najvećim dijelom porušene i prevrnutе. Ja vindar mislim, da ov slavodobitak zaloga neprijatelja ne će dugo durati."

"Ne će dugo durati?" hrusti se don Bonato. "Sada velite ovo, kad je pred hipcom i sam don Tirone potvrdilo turobni glas, da je sve zgubljeno? Da ste fantast, to sam uvijek znao, ali ovakov, toga si nisam mislio!"

"No-no, Don Bonato, nek polako. Niste još ništa čuli o fatimskom skazanju?"

"Hm, pravoda sam ništo čuo babunjiti stare babe, ali ča nam to sad prudi u ovoj škla-mastiki?"

"Jeli nam sad momentan ča hasni, to je opet drugo pitanje. Ali to nij najvažnije. Najvažnije je, ča nam služi na batrenje, a to je istina, ka sama će osloboditi. A ta istina nas more ohrabriti i obatriti?"

"Čim? Nas more jur jednoč osloboditi iz ovoga nečlovičjega shranjanja?"

"Dosad se je kao na žnori sve spunilo, ča je Majka Božja najperpovidala, dobro i zlo. No mnogo dobra nij obećala, ipak je bilo prvo obećanje ondašnjim najvažnije, naime brzi konac prvoga svitskoga boja.

"Da, kad su sve stoprv onda potvrdili, kad se je već dogodilo."

"To ne moremo reći. Kad je bila ta svitlost pred drugim bojem, pitali su Luciju, jeli je to ta od nje najperpovidana svitlina. Ona je odgovorila da i znamo da je pravo imala, ar potom se je vrijeda važgao svit. I sadašnje prilike je označila govoreći, da će Rusko svoje krive nauke raširiti po cijelom svitu, to je komunizam. Da se je već narodov zgubilo, to je da su zgubili slobodu i to nij ništ novoga.

No ufamo se, da se ovo ne će doslovno spuniti, naime, da čedu bit ti narodi fizično zničeni. Mo-gućnost naime nato postoji. Treto otajstvo još ne poznamo, ali drži nas obećanje, da će konačno nje Neoskrunjeno Srce pobjediti, obla-dati."

"Vi ste fantast i optimist, don Biricz, ali činje-nice drugo govoru. A ja kao realista se po nji redim. Ali idem, da nam opet preskrbim čato hrane, ar od samoga sanjarenja se ne da živiti." Don Biricz i Tirone ostanu sami. Po nekom tuga-ljivom mućanju javi se opet Don Tirone:

"Nastavite vaše razmatranje o Fatimi. Jako me zanima. morebit da nas ipak obatri i ojača ovo razmišljanje."

"Sigurno će nas osvidočiti o skrbljivosti Majke Božje za nas i tim ojačati i obatriti. Ona kao skrbna nebeska Majka zna, da nam je ovo batrenje potribno. Sigurno se je zato i skazala, no i zato, da opomene svit. Znate, nač sam mislio? Ovde imamo dosta lazno, da si najdemo i svete igre i zabavi, a morebit i kakov putokaz za razvezanje Božjih otajstov. Ar Duh Sveti onde puše, kade hoće."

"Neznam nač mislite."

"A sad ćemo začet brojiti."

"Brojiti zvijezde?" - "Imao sam teca, za koga su rekli, da broji zvijezde, kad je pri hodu jako visoko držao glavu, da je kotno gori gledao. No ja ne kanim brojiti zvijezde, ar to je nemoguće, ar te ne moremo pobrojiti, ipak ste mi dobar tip dali, da pobrojimo zvijezde na Marijnoj zvez-datoj koruni. A tih ima, kako znate 12. Jur ov broj kaže na veliko zlamenje na nebu skaženo, na ženu u sunce obličenu. Ali stoprv ćete se čuditi, kad vam dokažem, da prvo slovo u Mari-jinom imenu isto znaša 12, dakle kaže na zvez-datu korunu, dakle na spomenuto veliko zla-menje. Pobrojimo der presveto ime Marijino po ABC-u pak ćemo se dalje pominati."

Tirone: (počne brojiti: a, b, c, d, . . . M=12, zaista, pravo imate."